

Veľo poštovaní družie direktore!

Teľk danas 28. I. primio sam Naše cijunjeno pismo, koje ste pisali još 19. I. o. g. Pismo mi nije predao goz. Laughamer, već naš kotar. agronom - kotak g. Laughamera, ja sam odmah zamolio g. agronoma da u moje ime pozove g. Laughamera da dođe u Požegu i da me potraži u muzeju. Goz. Laughamer živi u Velikoj cā 12 km od Pož.

Ja u tom prilikom upozna-
ti Našega g. zemljaka sa svima
peripetijama ovoga pastorieta me-
tu muzejima, ja imo gledati što
se da dalje da učini na obostrano
zadovoljstvo. O rezultatu u Naš iz-
vjestiti pismeno ili u Osijeku ustmeno,
što se tiče naše mlade eki-
pe, potpuno se slažem s Vama! Na
žalost ovdje nisu istog svaćanja....

Gosp. doktore! 22. I. o. g. pisao sam
Vama opširniji pismo i molio da što
prije dođete ovamo na dan dva na
tržak muzeja odesno G. N. O.

Vi ovdje uživajte veliki autoritet
u Savjetu i u G. N. O. Oni polaru mnogo
na Vaše mišljenje i savjet u pogledu
našeg muzeja. Među su upoznali sa
sadržajem Vašega pisma drugu Vi
šingeru. Naravno ja se potpuno soli
davišem s Vama!

Činovo Vas molim da što prije
ovamo dođete pa da nam poroquē
te da spasimo što se još spasiti da.

koji zadnje pismo adresirao
sam na: Keiteljski muzej — ja sada
ne znam da li ste ga primili ili
ne. Natrag se nije vratilo. A sve
mu ostalom — ustmeno.

Prinite srdačan pozdrav uz iz
van osobitog poštovanja Vama
odani
Mih. Parbulović
upr. gr. muz.